

10. november 2020

EM2020/130
Hermann Berthelsen

Forslag til inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut, senest til EM2021 at udarbejde en redegørelse, der belyser fordele og ulemper ved at indføre ansættelsesklausuler ved nyansættelse af særligt betroede medarbejdere i stillinger med direkte indflydelse på tildeling af opgaver i offentlige licitationer og tilladelser til udnyttelse af ressourcer. Redegørelsen skal som minimum belyse de i bilag 1 nævnte forhold.

(Medlem af Inatsisartut Múte Bourup Egede, Inuit Ataqtigiit)

Selvstyret og kommunerne har ansatte der i deres ansættelse rangerer højt, derfor er de selvsamme mennesker også eftertragtet i det private erhvervsliv, også fordi de finder løn- og ansættelsesforhold der er langt højere i det private erhvervsliv, end du nogensinde vil kunne finde det i det offentlige tjeneste.

Heldigvis ser man i de senere år flere og flere af vore landsmænd, der på grund af deres veluddannethed finder ansættelse i det offentlige.

Vi mener i Siumut grundlæggende, at de dygtige mennesker der vitterligt er egnede til at søge stillinger som sådan, uden at blive hindret deri, skal have friheden til at søge de virksomheder og jobs som de finder vil være bedst for dem.

Her vil vi gerne italesætte ikke alene embedsmænd, men også de folkevalgte politikere som arbejder med mere specialiserede politiske områder, hvilket sker såvel i Inatsisartut som i Naalakkersuisut, hvor de der har været medlemmer i det politiske liv efter Siumuts mening ikke bør kunne hindres i, at blive ansat andre steder senere.

Siumut er af den opfattelse, at det må være gældende for såvel tidligere ansatte i administrationen, som tidligere politikere at alle skal følge tavshedspligten, hvilket jo hvis man ikke gør det, kan afstedkomme lovbrud og retslig forfølgelse hvilket i sig selv bør være nok.

Vi kan allerede fra Siumut begynde at gætte os frem til, at hvis det offentlige for at holde bestemte borgere udenfor, selvom de har fuld frihed til at kunne søge stillinger, vil begynde at lave regler herom og styre det, så vil det kunne medføre store udgifter, som måske er helt unødvendige.

Vi er også ganske sikre på, at sådanne begrænsninger i ansættelsesøjemed vil bremse for enhver frie ret til at søge stillinger og dermed i høj grad tage friheden fra folk.

Hvornår har man tænkt sig, at hvilke stillinger skal omfattes og hvem skal bestemme det?

Det kan vi fra Siumut ikke være med til.

Med disse bemærkninger vil vi fra Siumut fuldt ud støtte Naalakkersuisuts bortkastelse af forslaget.

Hermann Berthelsen

Siumut